Ч. 34. Неділя 27 (14) лютого 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників на пасажі Ґавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Ґр. Еренталь в Берлині. — Справи балканьскі. — З Угорщини.

Коло польске зібрало ся в четвер вечером на засіданє. На дневнім порядку була політична дискусия розпочата оногди. Дискусия була незвичайно дуже оживлена, але до ухваленя резолюций ще не прийшло. Дискусию узнано довірочною.

Парляментарна комісия Славяньскої Унії відбула вчера засіданє. На внесенє посла Шустершица полишено поодиноким клюбам Унії свободу голосованя над контингентом рекрута. В інтересі населеня постановлено не робити трудностий предложеню о контингенті рекрута на нинішнім засіданю палати.

Вчера вели ся дальше переговори о полученє німецких вільнодумних сторонництв з німецким союзом народним. Суть ще ріжниці що до форми, в якій то полученє має наступити. Німецкі радикали поводять ся супротив тої акциї здержано, однако коли прийде до сполученя, то й они станут в вільній звязи з прочими сторонництвами. На засіданю народного німецкого союза постановлено утворити новий такий союз і повідомити о тім представителів иньших сторонництв, котрих запрошено на засіданє. Нині відбуде ся уконституованє нового союза і буде вибрана президия зложена з пятьох членів.

Бюро Вольфа так пише о гостині ґр. Еренталя в Берлині: Від часу заключеня союза між Австро-Угорщиною а Німеччиною особиста виміна гадок між правлячими мужами державними обох союзників належить до традициї обох кабінетів. Подорож ґр. Еренталя до Берлина є потвердженєм того давного звичаю а рівночасно відповідию на подорож канцлера Бетман-Гольвеґа до Відня. Оба мужі державні мали знов пожадану нагоду обговореня політичних справ, які виринули в послідних часах. Навязуючи до послідної своєї конференциї в осени, мали можність ствердити, що Австро-Угорщина і Німеччина стремлять до удержаня status quo на близькім всході і симпатично відносять ся до дальшого сконсолідованя внутрішних відносин отоманьскої держави. Ґр. Еренталь і Бетман-Гольвеґ полишили ся при спокійнім оцінюваню найблизшої будучности, так положеня в Европі як і розвитку подій на найблизшім Всході. Та певність опирає ся на союзнім відношеню до Італії як також на успішнім розвитку відношеня Австро-Угорщини і Німеччини до иньших держав в Европі, що причиняє ся тілько до згоди серед держав, котра є так конечна.

На болгарско-турецкій границі прийшло до кровавої борби. Борба протягнула ся довший час; з обох сторін взяло в ній участь більше число войска, а навіть з болгарскої сторони ужито і артилериї. Як болгарскі часописи доносять, вислано на спірне місце одну гірску батерию і кілька полків піхоти для скріпленя позиций. Огонь гірскої бататериї, який чути було аж до Филипополя, завдав турецким войскам значні страти.

Після донесень з Константинополя, правительства турецке і болгарске порозуміли ся в справі виданя порученя, аби огонь здержано і войска відкликано.

В політичних кругах уважають послідну стичку за найважнійшу з усіх дотеперішних особливо, що розійшла ся поголоска, що Туреччині ішло о згори обдумане занятє кількох стратеґічних важних точок.

Побут керманича заграничної австро-угорскої політики в Берлині, звернув на себе загальну увагу політичного і дипльоматичного сьвіта. Німецке дневникарство в Берлині витає сердечними словами гостя, а особливо орган німецкого канцлера Бетмана-Гольвеґа „Nord. deutsch. Allg. Ztg." зазначує, що побут ґр. Еренталя причинить ся до скріпленя і поглубленя

14

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Маррията.

(Дальше).

VIII.

Напад.

Між тим настав легкий вітер, що осьвіжив воздух і порушив гладко зеркало води аж до місця, де корабель стояв на якорі. Капітан вислав одного чоловіка на вершок щогли і приказав єму добре розглядати ся, а сам став відтак проходжувати ся з своїм першим керманичем по покладі і розмовляв з ним.

— Він очевидно мусів виїхати один або два дни пізнійше — сказав капітан, продовжуючи розмову. — Я приготовив ся на то і будьте певні, що він мусить нам впасти в руки, коли тілько поїде всхідною дорогою. Коли не покаже ся ще нині вчасним вечером, то я вийду єму на стрічу на повне море; я добре знаю того Портуґальця. Тепер настав вітер; веліть кільком людям натягнути середне вітрило і уважати, аби підтягнено якор.

Було вже пізно по полудни, коли до каюти капітана принесено обід. Капітан зійшов на долину і сів коло стола побіч Франціска, котрий мовчки обідав. Гнів Каина втихомирив ся, прихильність до Франціска, яка лиш на коротку хвилю була єго покинула, повернула тепер з подвійною силою і тому пробував він кілька разів втягнути єго до розмови. Але то єму не удавало ся. Нараз роздав ся з вершка щогли крик:

— Ого, вітрило!

— То певно він! — скрикнув капітан, зриваючи ся зі свого місця. Але відтак зміркувавшись, знов усів. Францішко приложив руку до чола і закрив очи, опираючи ся рівночасно ліктем о стіл.

— Великий корабель, пане капітане, можемо бачити єго вітрило майже аж до самого покладу — сказав Гевкурет, заглядаючи крізь глипку до каюти.

Капітан попив скоро трохи вина, поглянув гнівно і зневажливо на Францiска і побіг на поклад.

— Остро на него, хлопці! — крикнув капітан, приглянувшись хвильку кораблеви крізь дальновид. — То той сам корабель. Приладьте вітрила і підтягніть якор! На тім кораблі, хлопці, тілько срібла, що ваші скрині єго не помістять. Сьвяті і угодники в Гоа будуть мусіли трохи довше заждати на свої золоті ліхтарі.

В одній хвили заворушила ся ціла залога на розбишацкім кораблі і всі почали тягнути з якором до гори. По кількох хвилях „Местник" рушив з місця і взяв такий напрям, аби чужому кораблеви перетяти дорогу.

Підняв ся сильнійший вітер і шунер летів як стріла по гладкім зеркалі моря на свою добичу. По годині можна було вже голим оком добре добачити чужий корабель. Але сонце вже на западі і заки можна було впевнити ся о силі залоги корабля, настав сумерк. Чи з корабля добачено вже шунер чи ні, не можна було на певно знати. На кождий спосіб чужий корабель не змінив свого напряму і то доказувало, що там не зважали на него. А на покладі „Местника" ніхто вже не ходив дармо. Довгу армату по середині покладу, так само як і всі иньші пушки пристосовлено до стріляня, прилагоджено набої і взагалі приготовлено ся до борби, як на правдивім воєннім кораблі. Предмету погоні не спускано з ока; начальник розбишаків приглядав ся і єму уважно крізь свій воєнний дальновид. По годині шунер був лише о милю віддалений від корабля і змінив тепер свій напрям, аби з близька напасти на него з боку. Каін стояв на покладі і крикнув на свою жертву крізь розговорну шрубу. Єму відповіли по портуґальски.

— Станьте, або затопимо вас! — сказав Каін тою самою бесідою.

Нагла сальва кількох корабельних пушок, скріплена ще сальвою карабіновою, була рішучою відповідию Портуґальців; пушки стояли вправді за високо, аби поцілити низький кадовб шунера, однако все-таки наслідок вистрілів не був безуспішний, упала задна щогла і поперервивало ся кілька линв та зсунуло ся на поклад. Вистріли рушниць були ще шкідливійші; трех розбишаків було більше або менше небезпечно ранених.

— Добре, панове Портуґальці — крикнув Гевкурет — ваш порох більше вам поміг як

взаемин між союзними державами. В теперішній добі призначена ґр. Еренталеви визначна роля, а спомини недавних подій історичного значіня ще скріпляють ті симпатиї. Яко неустрашимий і непохитний защитник поручених єму справ здобув собі ґр. Еренталь почесне місце в історпі Габсбурґскої монархії.

В Угорщині положенє правительства все ще не вияснене супротив немадярских народностий. Представники народного румуньского сторонництва відбули параду в тій справі і вибрали виконний комітет для підготовленя виборів, однак як звіщає „Pester Lloyd“, все це не прояснило ся, яке становище займуть они супротив теперішного правительства.

Як „Magyar Hirlap“ звіщає, посол Вашоні, провідник демократичного сторонництва, скликав нараду, на котрій спільно з социяльними демократами має бути утворена „ліга загального права виборчого“.

Тимчасом правительство дальше переводить зміну старших жупанів і з свого боку приготовляє ся до виборів.

Н о в и н к и.

Львів, дня 26 лютого 1910.

— **Відзначенє.** С. В. Цісар надав краєвому інспекторови шкільному Антонови Стефановичеви у Львові ордер зелїзної Корони III кл. з увільненем від таксп, а краєвому інспекторови Мечисл. Залеському титул і харатер радника Двору з увільненем від таксп.

— **Надане презенти на гр.-кат. парохію.** Ц. к. Намістництво запрезентувало о. Василя Грицая, гр.-кат. сотрудника в Городенці, на опорожнену гр.-кат. парохію в Микитинцях. — На опогдашнім засїданю ради міста Теребовлї запрезентовано парохом на місце пок. о. Залуцкого 22 голосами на 37 голосуючих о. Стефана Мохнацкого, б. довголїтного касиера Голов. Видїлу „Просьвіти“.

— **В Коломиї** відбудуть ся великі вечерницї устроєнє їх філїя „Руского тов-а педаґоґічного“ д. 3 марта с. р. в сали Каси ощадности. Користь подвійна: і поміч молодїжи, бо чистий дохід призначений на будову великої бурси — і весела забава. А комітет придумав вже ріжні несподіванки. Музика циганьска з Буковини (Алеко-Паращук). Запрошеня вже розіслано. Хтоби через похибку не одержав запрошеня, зволить ласкаво зголосити ся до п. Никифора Данила, професора рускої ґімназиї в Коломиї.

— **В Зборові** відбудуть ся дня 1 марта с. р. о 1 год. по полудни в домі „Просьвіти“ перші загальні збори філїї Руского тов. педаґоґічного. Предмети нарад: Уконститутоване філїї. Всїх, кому лиш лежить на серци добро нашого народа і его національна школа — упрашає ся о як найчисленнійшу участь. Комітет основателїв.

— **Дрібні вісти.** Проф. Мих. Грушевский вніс просьбу до рос. правительства о дозвіл пп. Крипякевичеви і Кульчицкому, студ. фільософії на львівскім унїверситетї, користувати ся московскими архівами для студиованя материялів до історії України. — Бурмістром міста Снятина вибраний одноголосно тамошною радою громадскою п. Михайло Немчиновский, син помершого бурмістра Тита Немчиновского. — Хора на умі Евгенія Тарнавска вийшла опогди з дому свого мужа при улици Городецкій ч. 8 і щезла без слїду полишивши 4 дрібних дїточок. — З Дрездна наспіла до тутешної полициї вість, що звідтам втїк купець Фридрих Кестер спроневіривши 18.000 марок. — В Тернополи розійшла ся чутка, що тамошна міска рада, проти котрої внесено протест, має бути розвязана а управу міста обійме правительственний комісар др. Трембалович з 8-ми дорадниками. — В Бахмутї катеринославскої ґубернії в Росиї власти тамошні заборонили виголосити виклад про комету Галея. Для российских чиновників видко й комета „неблагонадьожна“. — В Тернополи розпочала ся перед судом присяжних розправа против 34 жидів купців, крумарів, факторів, аґентів та пачкарів о обманьства, якого допускали ся в той спосіб, що помагали головному обжалованому Юдї Помпанови і его жінці оголошувати фальшиві банкроцтва а відтак дїлили ся зиском. — У Львові збанкротувала фірма „Бірнбавм і Син“, котра займала ся в Галичинї і в Росиї вирубуванем лїсів. Пасива виносять 300.000 через то банкротство головно галицкі властителї лїсів.

— **Підвисшенє кари.** При кінци м. р. львівский суд засудив трох паробчаків з Лисинич коло Львова на кару вязници за знищене таблиці на Чортківскій скалї в память польскої „конституциї 3 мая“. Парубок Кавальчук дістав тодї 2 місяці, а Цїцяла і Куркевич по 3 місяці тяжкої вязниці. Засуджені зголосили відтак відклик проти висоти кари, а прокуратор вніс відклик що до низького виміру кари. Висший краєвий суд підвисшив кару тяжкої вязниці: Ковальчукови на 3, Цїцялї на 4, а Куркевичеви на 5 місяців.

— **Репертуар руского театру в Станиславові.** (Саля тов. ім. Монюшка. Початок о год. 7½ вечером). Білєти продає раньше на всї тоті вистави „Народна Торговля“, а в день представленя від год. 6 вечером каса театру.

В недїлю, дня 27 лютого с. р. „Суета“, комедия в 4 дїях Карпенка Карого.

— **Пригода в каварни.** П. Альфонс Добішек, помічник торговельний із Станиславова зайшов був тамтої ночи до тутешної каварнї театральної, а заплативши платникови за випиті напитки спостеріг, що єму брак банкнотів в сумі 700 К. В який спосіб пропали ті гроші, п. Добішек не має и понятя і тому зголосив ся до тутешної полициї з просьбою, щоби єму помогла відшукати пропавші в загадочний спосіб гроші.

— **Нещасливі пригоди.** На подвірю фабрики горівок Бачевского за жовківскою рогачкою притиснув віз до камінного стовпа візника Миколу Луцика так нещасливо, що єму роздушив ногу. Заким приїхала стация ратункова нещасливий помер в наслїдок упливу крови. — На ул. Гетманьскій наїхав один з возів електричного трамваю на Антонія Чернолу, з дому убогих, котра упавши сильно потовкла ся. — В реальности при улици Стрийскій ч. 20 загорів в наслїдок за скоро затканої печи мешкаючий там слуга Петро Черни, але стациї ратунковій удало ся его привести до житя.

† **Померли:** Евген Паславский, конципієнт адв. в Устріках упокоїв ся дня 18 с. м. в Закопанім по довгій а тяжкій недузї дня 18 с. м. в 42 р. житя. — Йосифа з Якубовских Глиняньска, жінка ем. урядника полициї упокоїла ся у Львові дня 18 с. м. в 63 р. житя. — В Куритибі помер дня 29 грудня м. р. Нестор Котович, родом з села Гічниці коло Угнова проживши 48 лїт.

— **З музикою до арешту.** В долїшнім Дедіц, малім чеськім селї, не хотїли родичі посилати своїх дїтий до школи, мабуть длятого прийшло було до якогось непорозуміня з учителем. Наконець старостї в Пардубицях нестало вже терцю і він засудив трийцять жителїв села на кару арешту. Всї дістали длятого завізванє, щоби зголосили ся до суду карного в Солїц, де мають відсидїти коротку кару. Отже тих трийцять засуджених наймили собі музику уставились рядами і так в походї з музикою попереду і в супроводї прочих жителїв села, мужчин і женщин помашерували аж під сам арешт. Они забрали з собою напитки і поживу, ба навіть принесли і карти, щоби могли в арештї грати. На нещастє не всїх замкнули, лиш вибрали чотирох з них, а що найгірше замкнули кождого окремо; більше не можна було замкнути, бо в арештї були лиш чотири келї; за то обіцяно другим, що їх пізнїйше замкнуть. Так отже вернули всї розчаровані назад до села, але зато бавили ся там весело аж до пізної ночи.

ваші сьвяті; я був би не гадав, що ви зумієте наробити такого лоскоту.

— Дорого за то заплатять — сказав Каїн рішучо, стоячи все на своїм небезпечнім місци.

— Кров за кров! Нині хочу ще кров пити — відозвав ся один з моряків, побачивши червоні струї крови, що спливала з рани в его рамени по пальцях лівої руки. — Обвяжи менї рану хустиною, Біль.

Між тим велїв Каїн своїм людям направити пушки до гори і на сальву, яку одержав шунер, відповіджено.

— То також щось поможе, хлопці! Тепер скоро обернути карабель! Гевкурет, ми не сьміємо більше людий тратити.

Шунер завернув і відплив на бік від свого противника.

Португальці на покладї свого корабля гадали, що шунер задля несподіваного опору зовсім відпливає і підняли голосний крик радости.

— Та радість буде послїдною в вашім житю — замітив Каїн глумливо.

За кілька хвиль був шунер вже о яку милю від корабля.

— Тепер, Гевкурет, задержати корабель і знов обернути. Беріть ся до довгої пушки і уважайте, аби кождий вистріл був цїльний. Прочі нехай тимчасом направлять задну щоглу і пірвані линви.

Перед шунера обернув ся тепер на ново до португальского корабля; він стояв на задї свого противника і був віддалений від него на милю або трохи більше. Довгу трийцятьдвофунтівку посередині шунера сейчас направлено на Португальців і кождий вистріл поцїляв задну часть їх корабля, причиняючи великі шкоди.

Дармо змінював корабель свій напрям і обертав ся до шунера боком, на котрім були пушки, шунер застановляв на хвилю свою пальбу, аби достаточно віддалити ся і уникнути неприятельских пушок і щоби бій рішала лише довга его велика армата. Судьба корабля була вскорі здана на ласку розбишаків. Однак такої ласки не можна було надїяти ся.

Цїлі три години тревало убийче острілюванє, коли мосяжна пушка так дуже розігріла ся, що Каїн приказав своїм людям застановити пальбу.

Чи корабель занехав опору чи нї, не можна було сказати, бо в нічній пітьмі нічого не було видко. Між тим як стріляно з великої канони, направлено задну щоглу і линви і шунер плив дальше у відповіднім віддаленю цїлу ніч за кораблем, аж розвиднїло ся.

Перенесїм ся тепер на поклад португальского корабля. То був корабель призначений до індийских подорожий, один з немногих, які Португальці висилають ще до того краю, що колись цїлковито стояв під їх панованем, а де теперішна їх область виносить ледво кілька квадратових миль. Корабель був призначений до Гоа і мав на покладї малий віддїл войска, нового ґубернатора з двома его синами, епископа і его сестріницю зі службою.

Рідко лучало ся, аби пускав ся на море корабель з таким набором і тому було зрозуміле, що вже на довго перед відїздом корабля вість о тім була загально розширена. Каїн від кількох місяців збирав вісти про набір і місце призначеня корабля; але якто у Португальців тоді водило ся, проволока наступала по проволоці, і тому аж щось перед трема тиждиями одержав він певну вість про властивий час відїзду. Тому поплив він вздовж африканьского побережа на полудне до згаданого нами заливу і показав при тім свою звичайну певність, чого доказом був успіх.

Стріли морских розбишаків наробили великого спустошеня. Богато моряків і вояків погибло, аж вкінци пересьвідчено ся, що всї проби оборони були безуспішні. Найбільша часть з тих, що були ще не ранені, скрили ся в долїшній части корабля, аби ухоронити ся перед огнем розбишацкої пушки.

В часї, коли шунер застановив свій огонь, аби армата охолодила ся, не було нікого на покладї, крім португальского капітана і одного старого моряка, котрий стояв при кермі. Низше на середнім покладї була решта оцїлївшої залоги і подорожних стовплені разом в тїснім місци. Одні займали ся великим числом ранених, другі голосно молили ся.

(Дальше буде).

Всячина

для науки і забави.

— **Штучні очи.** Скляні очи, котрі тому, котрому природа дала двоє здорових очий, нагадують хиба очи у ляльок або випханих зьвірят, грають в житю людий далеко більшу ролю, як би то комусь здавало ся. З літами витворив ся таки досить значний промисл, котрий займає ся фабрикациєю штучних очий із скла для людий. В самім Парижи жиє більше як двіста робітників з того, що виробляють для людий скляні очи, котрі відтак фабрика продає по 40 до 80 франків. То, що стародавні Єгиптияни виробляли із срібла і слоневої кости, робить новочасний промисл із скла і емалї. Добре наслїдувані штучні очи, можуть бути до правдивих так дуже подібні, що треба би їм хиба дуже добре придивити ся, щоби пізнати, що чоловік, котрий з нами говорить, має вправлене штучне око. Навіть той вохкий полиск правдивих очий наслїдують на штучних так зручно, що не можна єго відріжнити від правдивого. Не хочесь однак аж вірити, що склянне око може лиш розмірно короткий час служити до ужитку. Квас, який витворюють желези слюзові в очах, нищить емалїю з часом так, що скляного ока не можна ледви довше як рік уживати. Тимто й поясняє ся, що штучні очи мають досить великий збут; в самій францускій столици продають на тиждень більше як тисячку таких штучних із скла зроблених людских очий.

— **Як можна борзо обчислити датум кождого дня в сім році?** Треба собі передовсїм ось що запамятати: Місяцї січень і жовтень сего року зачинають ся суботою, значить, в суботу єсть першого; лютий, март і падолист мають 1. ві второк; цьвітень і липень зачинають ся пятницею а вересень і грудень четвергом. Місяцї май, червень і серпень стоять осібняком і зачинають ся перший в недїлю, другий в середу, третий в понедїлок. Коли собі запамятати тоті громадки місяцїв а крім того добре вбити собі в голову, що послїдний день кождого місяця годить ся завсїгди точно з 7, 14, 21 і 28 днем слїдуючого місяця, то можна тоді й без календаря борзо и легко обчислити в голові яку небудь дату в році, н. пр.: На котрий день в тиждни припаде 23-го падолиста 1910 р.? Числимо так: Коли 1-го січня припадає на суботу, то 31. грудня 1909 було в пятницю, отже в пятницю буде також і 28. січня 1910; коли так, то 31. січня припаде в понедїлок, отже в понедїлок буде й 21. лютого; а що лютий з падолистом належать до одної громади, то й в падолистї припаде 21. в понедїлок, длятого 23. падолиста припаде на середу. Трошки практики а можна легко мати цїлий календар в голові.

— **Що може зробити полїцийний пес.** В терішних часах приучують пси до служби полїцийної, щоби пси тропили всїляких злочинцїв. Що може зробити такий пес полицийний, показує слїдуюча подія в Газї. Минулого понедїлка повідомлено полїцию, що із заведеня для нервово хорих в Шевенїнґен пропала якась молода панночка. Полїцийному псови дали тоді обнюхати одїнє пропавшої а хоч минуло вже було більше як 24 години, коли она пропала, то пес все-таки винюхав це слїд і пустив ся небавком простїсенько улицею, на котрій вечером перед тим видїли дївчину. Дальше зачав пес бічи всїлякими улицями і зайшов аж до міского города, де станув перед молочарнею. Там довідали ся, що день перед тим була там така а така дївчина і казала дати собі склянку молока, котре випила і пішла. Аґент полицийний сказав тоді знов до пса: „Шукай!“ а пес став бігати довкола і нюхати, аж остаточно знов винюхав слїд та повів аґента почерез городи на пасовиско а тут аж до якогось потока. Тепер зачав він неспокійно бігати вздовж берега і все вертав на одно місце, мов би там десь кінчив ся слїд дївчини. Тодї зачали шукати у водї і дійстно небавком витягнули з води вже неживу дївчину.

Телеґрами.

Відень 26 лютого. В полудне відбуло ся у Люеґера конзилїюм з проф. Найсером. Стан незмінений, грізний.

Відень 26 лютого. Палата розпочала нинї друге читанє о континґентї рекрута. Посол Шумаєр запротестував против того, що на чолї проґрами робіт палати послів ставить ся завсїгди т. зв. конечности державні, а конечности народні ідуть у відставку. Вказав на великі тягари, які накладає на горожан мілїтаризм і манія великодержавности.

Відень 26 лютого. Бюлєтин о станї здоровля дра Люеґера виданий о год. пів до 10 рано звучить: Теплота 36·2 степ., живчик 90, запаленє не поступило, стан легких нормальний, нирки функціонують лїпше, ослабленє серця триває дальше. Лїкарі думають, що в виду великого ослабленя серця мала єсть надія і катастрофа може наступити леда хвиля.

Хршанів 26 лютого. Арештовано тут трох підозріних мужчин, маючих при собі набиті револьвери і штилєти. При арештованю ставили они сильний опір жандармам і інспекторови полїциї. Відставлено їх до Кракова. Здогадують ся, що то розбишаки, котрі недавно тому допустили ся значної крадежі коло Грушова на Мораві і втекли перед погонею до лїса.

Петербург 26 лютого. До „Речи“ доносять з Києва, що на основі послїдного окружника до ґубернаторів о „инородческих“ товариствах, власти місцеві закрили 8 польских і малоруских, значить, українских товариств.

Петербург 26 лютого. Вчера вечером у великій палатї в Царскім Селї відбув ся обід на честь болгарскої королївскої пари, а цар виголосив тоаст, в котрім висказав радість, що може повитати короля по довершеню дїла независимости Болгарии, так дорогої єго серцю і так само серцю цїлого російского народу. Та подія увінчала дїло єго незабутнього дїда, котрий покликав молоду державу до самостійного житя. На то відповів кор. Фердинанд тоастом, в котрім сказав, що уважав за свій обовязок приїхати тут, щоби подякувати цареви за все, що братний нарід російский і цар зробили для независимости Болгариї.

Париж 26 лютого. Видїл синдикату париской праси ухвалив внести поданє против ухваленого палатою послів закона, після котрого образове представленє злочину і злочинцїв мало би бути заказане. Поданє представляє змаганє того закона яко небезпечне для свободи праси.

Льондон 26 лютого. Загально думають, що криза кабінетова вибухне в понедїлок.

Цїна збіжа у Львові.

дня 25 лютого:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·—	до	13·20
Жито	9·20	„	9·40
Овес	7·30	„	7·50
Ячмінь пашний	6·70	„	7·—
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	7·30	„	7·50
Бобик	7·—	„	7·20
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	70·—	„	85·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	25·—	„	28·—

Надіслане.

— **Добрий день!** Се звичайний ранїшний привіт. Досьвід учить, що перші години дня впливають рішаючо на настрій і гумор людини на протяг цїлого дня. Тому важним є спожити снїданє, котре знаменито смакує і не роздражнює. Найрадше пєть ся з рана каву. Але кава (кольонїяльна) має тільки тодї приємний смак і не роздражнює нервів, коли приладжена з примішкою Катрайнера Кнайпової солодової кави. Того держить ся кожда добра господиня і щоб не понести шкоди через закупленє маловартних наслїдувань, жадає все при закупнї не тільки: „солодової кави“ але все додає: „правдивого Катрайнера“.

За редакцию відповідає **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в **Кракові, Чернівцях, Тернополи.** — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і **продає** всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся після найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може перехoвати своє майно або важні документи. В тім напрямі починав банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).